Ч. 253. Пятниця 30 (17) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З парлямент. комісий. — З ради державної. — До ситуациї на Угорщині. — Сербскі справи.

На вчерашнім засїданю комісиї запомогової принято по довшій дискусиї однодушно внесеня референта, взиваючі правительство, аби замість дотеперішного тимчасового ухвалюваня запомогових кредитів утворено постійний запомоговий фонд в висотї річних 10 мілїонів корон, котра то сума має бути розділена на поодинокі краї після ключа, уложеного відповідно до відносин в тих краях. Припадаючі на поодинокі краї квоти мають оставати в зарядї шефів при співучасти кравевих комітетів. На случай надзвичайних елементарних катастроф, запомоговий фонд має бути побільшений відповідною надзвичайною дотациєю. Вкінци взиває ся правительство, аби закон, опертий на тих підставах, предложило на слїдуючій сесиї ради державної. — Субкомітет буджетової комісиї вибрав посла Кольшера референтом для закона о підпираню торговельної маринарки.

На оногдашнім засїданю мадярского сторонництва независимих в Будапештї забрав голос президент Кошут і візвав сторонництво, щоби з'обовязань принятих міністрами походячими із сторонництва не утруднювало такими статями, як уміщена в дневнику „A Nap“ а написана одним членом стоконництва саме в день приїзду Цїсаря до Будапешту. Сторонництво независимости стоїть на конституцийнім ґрунтї, тому треба уникати статий несхідних з конституцийними понятями. Сторонництво независимости не було і нїколи не буде противдинастичне.

На вчерашнім засїданю палати послів предложило правительство проєкт закона, котрим дає ся єму повновласть до провізоричного управильненя торговельних відносин з деякими державами на час від 1 січня до 31 грудня 1907. Відтак предложило правительство буджетову провізорию на перших сїм місяцїв слїдуючого року, по чім палата приступила до дальшої дискусиї над розділом виборчих округів в Чехії, на Мораві і Шлезку. В дискусиї забрав голос між иншими і п. президент кабінету бар. Бек і заявив, що в тій справі Чехи порозуміли ся з Нїмцями вже в комісиї виборчій і що з огляду на то порозуміне правительство не може здогадати ся на нїякі инші внесеня. Внесенє, котре мало би на цїли змінити ту умову, знищило би цїлу виборчу реформу. Промавляло ще кількох бесїдників з таборів ческого і нїмецкого. Коли прийшло до голосованя, показав ся брак комплєту і засїданє закрито. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

З урядових сербских кругів доносять, що сербске правительство уважає необовязуючим приреченє Пасича, дане Австро-Угорщинї в справі відновленя торговельного договору. — Оногди відбули ся в Бїлгородї збори устроєні товариством дневникарів, на котрих ухвалено протест против видаленя одного сербского дневникаря з Сараєва. По принятю резолюций, спрямованих против адмінїстрациї в Боснї і Герцеґовинї, участники зборів переходили улицями міста.

До Берлина доносять з Пебербурга: Стоячий залогою в Царскім Селї баталїон стрільців зачинає бурити ся, головно з причин економічних. З Петербурга вислано до Царского Села певне войско, між иншими моряків, котрі тепер роблять там службу.

У Варшаві в сали товариства техніків розпочали ся вчера наради З'їзду скликаного за почином представителїв партиї реальної полїтики в цїли установленя задач веденя польскої полїтики аґрарної. На з'їзд той прибуло около 500 репрезентантів великої і середної посїлости. Збори відкрив бар. Леопольд Кроненберґ а предсїдателем вибрано Йосифа Островского.

---

5)

Велика тайна малої громади.

(З польского — Людв. Страшевича).

(Дальше).

Закінченє.

Наведену історию повторив я тут точно так, як чув, що оповідали єї множество разів найвірогоднїйші люди в сьвітї. І сам я оповідав єї нераз, коли лучила ся нагода.

А навіть вже раз колись списав єї і пробовав друконати, але дуже зле менї удало ся, бо цензор викинув три четвертини, а читачі дивували ся авторови, що так не умів повязати одного з другим і тяжко було гадки повязати.

Цензорска душа не належить до загадок. Хто з нею мав до дїла, легко і скоро пізнавав єї ідеали, примхи і відрази. Особливо відрази були дуже сильні. Ну і деякі примхи зазначували ся не аби як.

Лучали ся часом цензори так вольнодумні, що перепускали слово „вітчина“, деякі посували ся дальше і в вимкових хвилях веселости, чи ласкавости готові були перепилити „конституцию“, а навіть „конституцию 3 мая!“ Я чув, що десь колись, когрийсь терпів аж „Костюшко“ — не сьмію перечити, але то видає ся менї мало імовірним.

Але була одна точка, на котрій всї цензори були згідні, непогрішимі, непохитні! Тою точкою була добра слава всїх і всїляких товаришів-урядників, а перед усїм полїцийних і адмінїстрацийних достойників. Справи тої боронили з ріжним геройством, чи розходило ся о стражника Кулаковского, чи о начальника повіту з Вільна, чи о міністра внутрішних справ! Мали то собі за обовязок і честь! Не було способу на притупленє їх ревности, не було средства на приспанє їх бережливости!

На цензорів не йдуть взагалї люди великої інтелїґенциї, а останки спосібности думаня завмирає вскорі в наслїдок недостачі практики; однако коли розходило ся о оборону урядничої чести, всї цензори з найнезвичайнїйшою ґеніяльностию відгадували найбільше укриті наміри найхитрійших авторів. Повтаряю: з найнезвичайнїйшою ґеніяльностию. Всї!

На цензуровім аркуши легко було пізнати степень обуреня пана цензора. Коли дало ся зрозуміти, що ад'юнкт чи окружний референт допустив ся якоїсь похибки, наш цензор перечеркував то раз, найбільше два рази, почерки були рівні, прості, ведені видко в спокою духа. Але нехай-но би часопись поважила ся післати до цензури уступ, з котрого спритнїйший читач міг був догадати ся, що пан комісар займає ся стяганєм дуже посередних, а дуже обильних податків з повіреного єму округа, або що якийсь начальник повіта не дуже точно розріжняє маєток державний від своїх особистих фондів, такий уступ був поперечеркований цїлою сїтию грубих, червоних смуг, очивидячки зроблених в станї сильного гніву — виглядав як плечі засудженого, перегнаного крізь різки цїлої компанії вояків.

Я знав о тім всїм і мав на тямці. І тому навіть італїянський золотар в часах Бенвенута Челлїнї'ого не викінчив нїколи так по мистецки роботи, як я делїкатно дотикав урядових осіб, описуючи тайну громади Горошки Копровати. Присягаю.

І лис, утїкаючи перед погонию, не назначить так хитро фальшивих слїдів, як я силував ся зробити в моїй невинній повісти. Стражника не назвав я Михайлов, лише Кулаковский. Начальника повіта не назвав я цїлком, а двох прочих володїтелїв повіта я ледве згадав. Всї они милі, маломовні. Нї один не ганьбить в язицї Апухтина нї Янкулія. Нї один не бере хабарів супротив читача. Нї один не виступає „в нетверезім станї“.

Нїчо не помогло!

Цензор признав, що я обійшов ся надто безцеремонно з представителями так обширної держави. Не хотїв, щоби люди виснували надто злобні здогади, що робив стражник Кулаковский, вийшовши до другої комнати з Круком і длячого змінив по тій прогульці погляд. Побоював ся, щоби польска суспільність не дізнала ся з моєї повістки, що стражник, виїзджаючи з села, ховає клунки до підводи.

І вичеркнув відповідне місце.

Рішив, що уступ, в котрім стражник Кулаковский добачує слїди злодійскі під вікном війтової комнати, може кинути тїнь на великий розум урядовий — і вичеркнув.

Задля того самого викинув цїлий опис слїдчої дїяльности повітових властий: слїдство, обляву, стрілянє з поради Шміли.

Новинки.

Львів, дня 29-го цадолиста 1906.

— **Іменованя.** II. Міністер скарбу іменував в етаті урядників евіденциї катастру податку грунтового, інспектора евіденцийного Івана Маціонґу старшим інспектором евіденцийним в VII. клясі ранги.

— **Дрібні вісти.** З днем 1-го грудня с. р. знижае ся оплата за спальні ваґони на шляху Краків-Львів і Львів-Ідкани та буде виносити в I. кл. 7 кор., в II. кл. 6 кор. — В справі страйку челяди пекарскої мають ся відбути в суботу загальні збори членів сеї корпорациї; може бути, що тоді розпічнуть ся переговори в справі закінченя страйку. Вчера арештовано челядника пекарского Володимира Фіялковского за публичне насильство. — При ул. Сонічній знайдено хусточку зі значною скількостию гроший і зложено на поліциї. — Згублено золотий хрестик з ланцушком, цвікер в золотій оправі і золоту брошку з великим коралем. — Арештованого на жадане російских властий дра Вячеслава Крашевского, випущено на волю за кавциею в сумі 4.000 кор., котру зложила громадка львівских лікарів. — В Будапешті арештовано оногди якогось Штрасесова, котрий як у Відни так і в Будапешті удавав через кілька неділь радника міністериялього у віденьскім міністерстві справ заграничних Берґера і був в гостині у архіепископа та многих инших достойників у Відни. Коли поліция звернула на него увагу, Штрасесов втік до Будапешту, де его арештовано.— Вість, мов би дитинка нещасливих жертв бориславскої катастрофи померла, показала ся неправдивою. — Перший поїзд особовий з Тернополя до Збаража на новій зелізниці виїхав минувшої неділі по полудни під проводом інжинера п. Витковского і двох инших урядників. Нову зелізницю вибудовано коштом півтора міліона корон. — В Гнилівцях, заліщицкого повіта, ширить ся шкарлятина; дня 25 с. м. було там аж 5 похоронів. — З Казаня, в Росиї, доносять, що в наслідок страшного голоду селяни в тамошних сторонах продають зовсім явно свої діти. За дівчата від 15 до 17 літ платять по 100 до 150 рублів.

— **Про крадіж в краєвім банку** подає „Gaz. Narodowa“ такі подробиці: Увільнене Льва Фука, Дзбаньского та Хомяка наступило на тій основі, що докладне слідство не виказало їх вини, За те задержано в слідчій вязници Боровіцкого. Рутковского і Майснера, бо против них зібрано деякі докази. І так конфронтация, переведена з Майснером, ствердила, що то він забрав гроші. Крім того знавці письма рішили зовсім певно, що підпис на переказці, положений по відобраню 20.000 К в присутности касиєра, походить з его руки. Так само рішучо ствердили знавці, що переказку виповнив Боровіцкий. На основі візнаня доносчика, котрого назвище держать поки-що в тайні, а котрий в лютім с. р. вступив добровільно до войска, справа представляє ся ось як: На однім „засіданю“ приятелів кинув Казимир Вуйціцкий гадку роздобути з краєвого банку більшу суму. Зараз обдумано плян цілої акциї і заприсяжено, що той, хто зрадив би, буде за зраду убитий. Виконане проєкту повірено Боровіцкому і Рутковскому, котрі, яко познакомлені з маніпуляциєю, мали постаратись о сфальшовану переказку, і Майснерови, котрий мав гроші відобрати. Обманьство, як звістно, повелось. Тайну зрадив кілька місяців пізнійше оден з втаємничених в справу, котрий спершу боячись смерти з рук „заговірничків“, укривав справу і аж коли знайшов ся в грошевих клопотах, а мав надію одержати приобіцяну нагороду 2.000 К, крім того під впливом одного з приятелів, рішив ся повідомити про все директора банку Зґурского. Тоді то заряджено арештованя. Як звістно, автор цілого помислу, Казимир Вуйціцкий, задля недуги лишив ся на вільній стопі за кавциєю 1500 К. Можливо, що справа прийде під суд присяжних ще в грудневій каденциї.

— **Про концерт львівского „Бандуриста“ в Кракові** дуже похвально пише краківска праса. В Now-ій Reform-і поміщено ось яку рецензию: „В переповненій публикою салі Саского готелю виступив в неділю з концертом руский хор Тов-а „Академічний хор Бандурист“. Для Краковян, котрі від давна уміють цінити високо ориґінальні і гарні пописи руских хорів, вчерашний вечер був милим урізноманітненем сегорічного концертового сезона, не дуже богатого в добрі пописи хоральні. Руска співацка дружина виступила з богатою і добірною програмою, і тим інтереснійшою, що познакомили нас з рядом незнаних творів руских композиторів, Людкевича, Січиньского, Лисенка, Нижанковского і Колесси та польских пісень Ґалля і Ст. Бурси, високо мельодийних в рисунку, ритмічних в укладі і переймаючих ніжним, меляхолійним настроєм, що цїхує руску музику. Під енерґічною батутою п. Смолиньского хор виконав ті твори a capella з подиву гідною мягкостию і чудовим тіньованєм, а знаменита обсада голосів допомогла до артистичного поводженя, котре зовсім дописало“. Так само висловлює ся рецензент про солістів пп. Волошина і Т. Шухевича. — Концерт даний слідуючого дня в Перемишли випав також сьвітло під артистичним взглядом.

— **Самоубийства.** В міскім городі недалеко хати огородника відобрав собі вчера житє около 3 год. по полудни Роман Іван Мокрицкий, літ звиш 40, кандидат нотарияльний із Стрия. Робітники, що працювали недалеко від того місця, почувши вистріл, прибігли нещасливому на поміч і завізвано поготівлю ратункову, але все на дармо. Самоубийник стрілив собі мало що не в само серце і в наслідок того помер в короткім часї по тім. В кишени одїня погибшого знайдено портфель, в котрім було абсолюторием з львівского університету, кілька карт візитових і всілякі папери, а між ними й білет до ґеометра п. В. у Львові, котрий завізваний небавком на місце, потвердив тожсамість особи. Що було причиною самоубийства, не знати. Нещасливий полишив жінку і діти. — Нинї о 7-ій год. рано якась молода женщина відобрала собі житє в міскім огороді стріливши собі з револьвера в голову.

— **Замах на сьвященика в церкві.** З Фльоренциї доносять: В церкві Аннунціята підчас Служби Божої, яку відправляв француский сьвященик Ґос, прискочив нараз якийсь молодий чоловік до вівтаря і пробив сьвященика штилетом. Сьвященик погиб на місци а публика перепуджена почала втікати з церкви. Трох молодих людий кинуло ся на злочинця і по довгім опорі розоброїли его. Показало ся, що то був якийсь божевільний.

— **Страшний вибух.** З Дортмунд наспіла нині слідуюча вість про вибух фабрики робуриту (творива вибухового), положеної межи Виттен (над Рурою у Вестфалиї в Німеччині) а місцевостию Аннен: Вчера вечером зараз по 8 а відтак около 9 год. дали ся почути страшні вибухи. Місцевість Аннен ціла розвалена. Далеко довкола аж до Дортмунд висадило всї шиби у вікнах. Люди перепуджені втікають з тих сторін, де настав вибух. Говорять, що єсть 300 убитих і ранених. До пів до 2 год. видобуто з під розвалин 3 убитих і 80 тяжко ранених. Побоюють ся в ночи нового вибуху.

Друга депеша з Дортмунд так знов доносить: О експльозиї у фабриці робуриту коло Аннен розповідає один наочний сьвідок: О год. пів до 8 вечером вибух огонь. По першім вибуху о 8 год. члени сторожи огневої Круппа поспішили на місце катастрофи, але що побоювано ся другого вибуху, мусїли завернути ся, щоби надармо не жертвувати ся. Один урядник полицийний відганяв товпу, що пхала ся і вказував на небезпечність. В тій хвили настав другий вибух і того урядника поранили тяжко спадаючі відпадки зелїза. На ул. Штайнштрассе знищив вибух майже всї доми. В місцевости Аннен спадали численні кусні зелїза, але не наробили великої шкоди. Тяжко ушкоджена лиш відливальня Кнапмана. Також у фабриці Круппа, іменно у відливальни сталї дало ся почути сильне потрясенє. Першою роботою по вибуху було відшукати тіла погибших, о скілько то було можна. Число жертв катастрофи подають щораз більше; кажуть, що єсть їх вже около тисяч. До лежачих на земли убитих і ранених не можна було приступити, бо кождої хвилї побоювано ся нового вибуху. З сусїдних міст завізвано поміч лікарску.

— **Капітан з Кеценік,** швець Фойґт, котрого процес розпічне ся вже в суботу дня 1 грудня, став ся нині найпопулярнійшим чоловіком в Німеччині. Доси одержав він звиш 60 пакетів зі всілякими присмаками, циґарами і т. п. Гроший готівкою прислано єму доси звиш 700 марок. Фойґт буде відповідати перед судом: 1) за неправне ношенє уніформу; — 2) за тяжке сфальшоване грамоти, котрою допустив ся тим, що виставив квіт на звиш 4000 марок; — 3) за обманьство, котрого допустив ся тим, що убравшись в уніформ обманив людий, щоби вимантити від них гроші. Наконець буде ще відповідати за позбавленє свободи і присвоєнє собі публичного уряду.

— **В погони за убийником.** З Черновець доносять: Перед кількома днями напав Федір Мельничук з трома товаришами на двір Табакара, властителя дібр в бесарабскій ґубернії, убив его і зрабував кількадесять тисяч рублїв готівкою. Двох виновників зловлено, а Мельничук утік. Кілька днів крутив ся в Росиї, а довідавшись, що арештовані признали ся до вини, видали его назвище і сказали, що всї

Не конець на тім! Цензор уважав ще небезпечними для цілости держави ті части розмови війтихи зі Шмілою, з котрих можна було прийти на гадку, що слідство повітових властий в справі крадежи підносить ціну викупу.

Уяви-ж собі тепер, читателю, як виглядала велика тайна громади по тільких і таких розумних операциях!

Але не з иншої причини відчув я в спосіб дуже прикрий невдоволенє читачів.

Всї питали: де був війт?

А я сам тоді ще не знав.

Вправдї були якісь здогади і я їх мав, але тоді навіть сама проба, сама охота подати їх до друку була небезпечна. А й нині я непевний, чи добре роблю, коли порушаю таку дразливу справу.

Майже всї в околици здогадували ся, що то жандарми пірвали війта. А опирали ся на таких гадках:

1) Хтож инший, крім жандармів, умів би вивести війта з компати, зпід боку жінки, в ночи, не наробивши гамору, не вибивши шиб, не виломивши дверий? Лише жандарми мають достаточну вправу до переведеня такої штуки. То належить до їх званя.

2) Війт по повороті налягав.

3) Не хотів сказати, де був — мав видко приказ. В околицях Копровини і Більна єсть іменно пересьвідченє, що тайна дає ся удержати лише в однім случаю: коли розходить ся о жандармскі діла.

Але найшло ся й кількох недовірків, котрі говорили:

— По що би жандармам поривати в ночи спокійного мешканця тихих Горошків Копроватих?

Але їх закричали.

Жандармам богато не треба, а їх намірів і думок ніхто не відгадає. Може показало ся, що в громадї за богато людий уміє по польски читати? Отже арештовано війта в надії, що через него удасть ся викрити огнище політичних злочинців і замкнути їх проклятих на кілька замків.

Завдяки таким здогадам, опертим не на дійстности, але на основнім знаню відносин, удержало ся загальне пересьвідченє, що добряга-війт став жертвою політичного, тайного непорозуміня!

Аж недавно пізнав я правду, цілком від здогадів відмінну.

Лучило ся, що я познакомив ся зі Шмілою Курляндским, голярем з Ліскова. Він показав ся недостижимим в справі убийства в селї Зайки над Нарвою. Дістав за те більше як сто рублїв, а маючи такий капітал, переніс ся до Варшави і хоч займав ся вже цілком чим иншим, приходив якийсь час кождого рана голити менї бороду.

(Конець буде).

зрабовані гроші находять ся у него, перекрав ся в Новоселици через границю і звідси фіякром до Садаґури. Тут переночував з неділі на понеділок і прибувши до Черновець, від'їхав пополудневим поїздом в напрямі до Львова. В слід за ним прибули росийский офіцир пограничної сторожі, жандарм і трох земских стражників в товаристві вахмайстра австрийскої жандармериї з Новоселиці. Розіслано телеґрами на всї сторони з порученем придержаня убийника; австрийский вахмайстер жандармериї виїхав фіякром до Лужан в надії, що убийник там висяде. Однак доси нема ніякої вісти і не знати, чи Мельничук від'їхав поїздом, чи лишив ся в Чернівцях.

Телєґрами.

Відень 29 падолиста. Комісия для реформи виборчої розпочала нинї специяльну дискусию над законом о охоронї виборів. Пос. Василько заявив, що в консеквенциї ухвали руского клюбу здержить ся від участи в нарадах комісиї. Відтак ухвалено §§ 1 і 3 після внесень субкомітету, підчас коли нараду над § 2 на внесенє пос. Бобжиньского відложено на пізнїйше.

Відень 29 падолиста. Палата послів радить нинї дальше над ґрупою 9 предложеня виборчого. По промовах пп. Кучери і Кінка дискусию замкнено і вибрано ґенеральних бесїдників. Дворазове внесенє ческих аґраріїв на закрите засїданя відкинено.

Іль де Сен (островець в департам. Фінїстер) 29 падолиста. При списуваню інвентаря церковного прийшло тут до поважних розрухів; 12 жандармів зранено. Арештовано 3 особи.

Мадрид 29 падолиста. Морет одержав місию утвореня нового кабінету.

Владимир 29 падолиста. З 35 вязнів, котрі оногди втекли з тутешної вязниці, зловлено 23, між тими кількох великих злочинців. Одного вязня убито, 1 дозорця зранено тяжко а 2 легко.

Теодозия 29 падолиста. Виновника замаху на ґен. Давидова повішено вчера на основі вироку суду польного.

Севастополь 29 падолиста. Вчера пробовано тут подібно як в ночи з 4 на 5 серпня викрасти з будинку тутешного суду войскового акти о розрухах в марті с. р. Севастополи. Проба не удала ся з причини присутности секретаря судового.

Тифліс 29 падолиста. В місцевости Михайловская, єлисаветского округа, відкрито богаті поклади манґану. Після віридостойних даг поклади ті представляють велику цартість і мабуть експльоатация їх буде віддана якійсь спілцї заграничній.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 1 грудня с. р. буде отворений на зелїзници льокальній Хабівка-Закопане поміж перестанками Шафляри і Білий Дунаєць новий перестанок Шафляри село. Білети будуть видавати кондуктори в поїздї а належитість за пакунки буде ся оплачувати при відборі.

Дня 10 падолиста с. р. отворено перестанок і ладівню Кольмут-Пляс на зелїзници льокальній Судомеже-Скальско для руху особового, пакункового і для товарів в цїловозових наборах. Видаванє білетів і експедицию пакунків полагоджує кондуктор в поїздї.

Курс львівский.

Дня 28-го падолиста 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	566·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	300·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	100·70	101·40
4% листи застав. Банку краєв. .	97·70	98·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
" " 4% льос. в 41½ літ.	98·80	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	97·60	98·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. см.	—·—	—·—
" " " " 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	98·20	98·90
" м. Львова 4% по 200 кор.	95·80	96·90
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	47·75	49·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·90	30·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	54·—	60·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·80	24·80
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Жите сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обяснепіє служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унїя церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий,** книгар Львів, ул. Арсенальска ч. 6.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійский і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 допитів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших літ продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецкий Кут (Буковина).

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кихота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-українського письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. I. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів: Байки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Корікевіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).